

פרובוקציה באוניברסיטה

יש בין הקיצוניים בסטודנטים הערבים, שמדברים על מישמרות קבועות מול בנייני האוניברסיטה בגניבת-רם, שיישאו לרות בגנות השימוש באדימות לפיזור הפגנות, ויציגו לעיני כל את שמות ותמונות הגברים, הנשים, הילדים והנערים שנהרגו או נפצעו במהלך השבועות האחרונים, בעת פיזור ההפגנות בגדה. רק מישמרות כאלה אולי יוויזו למישהו משהו בלב. אמר סטודנט ערבי, מראשי איגוד הסטודנטים הערביים בקמפוס הירושלמי.

מולם אין שוקטים על שמריהם גם הסטודנטים היהודיים, אנשי קסטל, גוש הנתמך בליכוד ותומך בליגה-הגנה-יהודית. הללו מבטיחים הפגנת-נגד מול כל הפגנה של ערבים נגד הצבא או נגד הממשלה. אם הסטודנטים יציבו מישמרות מול בנייני האוניברסיטה, גם אנחנו ציב מישמרות נגד הפגנות הערבים ותומכיהם. על השאלה, הפשוטה-לכאורה, מי אשם ומי התחיל בתיגרה, קשה למצוא תשובה אחידה.

ושנית, מניין יכולנו לדעת שהיהודים מכינים לנו התקפה כזו של אלימות? סיפר סטודנט יהודי, שהשתתף בהפגנה מעברו האחר של המיתרס: "התארגנו עוד ביום הקודם, כשנדע לנו שחסטר דנטים הערבים מתכוונים להפגין בגיבת-רם. ביום ההפגנה עמדנו מולם, מול בנייני המינהלה, והתחלנו לשיר שירי-מולדת ולרקוד הורה. כשהם הגבירו את קולם, הגברנו אנו את שירחנו והפעלנו מקולים, שאני לא יודע איך הגיעו לידינו בכלל. יום לפני ההפגנה הודיעו לראשי הסטודנטים הערבים כי אנחנו, היהודים, עומדים להפגין מולם. הגענו להסדר שבשעה שתים-עשרה בצהריים נתפור בשקט מגיבת-רם. אנחנו את ההסכם קיימנו. בשתיים-עשרה שרנו את ההימנון. אפילו הערבים עמדו דום כששרנו. אחרי-כך הכריז מושיק ינאי על התפורות. החברה שלנו התחילו להתפור, ואז פרצו מחדש הקריאות של הערבים. מי התחיל בדיוק, אני לא יודע."

..לנו לנו ארץ זאת!

שרים הסטודנטים היהודיים ומניפים את דגל המדינה. למעלה משמאל נר-קמפוס, מניפים תמונה של הרוג ערבי.

בערה האש. לדיברי סטודנטים יהודים בקמפוס, נערכים בחודשים האחרונים עימותים כימעט יום-יומיים בין אנשי קסטל והסטודנטים הערבים, ותומכיהם אנשי קמפוס.

"ביום הזיכרון התנכלו סטודנטים, ש-זהותם לא ידועה, לנרות-הזיכרון שהוצבו לזכר הללי מערכות ישראל. מאוחר יותר סולקו נרות-נשמה לזכר קורבנות השואה, ביום-השואה-הגבורה. צלבי-קרס צויירו במקומות שונים במעונות הסטודנטים, וגם על דלת חדרו של מנהל-המעונות. הערבים מזלזלים בהסדר, שלפיו חוייבו לקיים תולדות של אכטהה רפואית, במקום שמירה."

סטודנט ערבי העלה את טענות ודרישות חבריו: "אנחנו לא יכולים לשבת בחיבוק-ידיים, כשמפקיעים לנו קרקעות בגליל, וכשהורגים ערבים בגליל ובגדה. מדכאים אותנו מבחינה פוליטית. אנחנו סטודנטים ערבים, ואנחנו רוצים להגיב על המאורעות. כל ההאשמות שמיוחסות לסטודנטים הערבים, על כיבוי נרות-זכרון ועל אי-קיום הוראות האוניברסיטה, הן חסרות כל בסיס."

"קיימים סטודנטים יהודים קיצוניים שרוצים להביא לגירוש הערבים מן הארץ ניברסיטה העיברית. הם מסיתים את כולם נגדנו. הניסיון של הסטודנטים הימניים למנוע מאיתנו את קיום ההפגנה, והבעת דיעה ברחבי האוניברסיטה, הוא ניסיון נפשע לפגוע בחופש-הביטוי ובחופש-המחאה. זוהי ממש סתימת-פיות בדרך מלערת."

מוכן למהלומה

ערבי, ספק רוצה לברוח, ספק רוצה לעזור לחברו, הנאבק עם סטודנט יהודי מאנשי קסטל, גוש סטודנטים הנתמך על-ידי הליכוד. מימין נראה סטודנט יהודי נס מפני סטודנט ערבי, וזוג סטודנטים נוסף מתכתש על הדשא מול בנייני המינהלה של האוניברסיטה העברית. הסטודנט היהודי השוכב על הארץ מחזיק בידו אלה, כשהוא נאבק עם סטודנט ערבי.

"סטודנט, או סתם מישהו אחר לא מהאוניברסיטה, ניראה רץ לעבר בריכת-הנוי בכניסה לאוניברסיטה, כשהוא שולף תוך כדי ריצה אלתיגומי מתוך חבילה שהחזיק בידו. הוא התערב בין הסטודנטים שהפגינו ממול. הם החלו מתפורים לכל עבר. עוד כמה חברה שלפנו מתוך מכנסיהם אלות-גומי, והתחילו להתערב במחנה שממול, ולהכות את הערבים. הם, בכך אני בטוח, היו מאנשיו של הרב כהנא. הם אינם סטודנטים.

"הערבים החלו משליכים אבנים וענפי-עצים. אני לא יודע מאיפה הם השיגו אותם. בשלש מסוים היה שקט קצר. קרב האבנים שכך אבל אז, פיתאום, התפרץ אדם מבוזר בין מהנות הניצים, וזרק לבנה לעבר המפגינים. הלבנה פגעה בסטודנטי, שעברה אותה שעה במיסדרון לכיוון אחד מאולמיה-הרצאות.

"ראשי שני המחנות איבדו כל שליטה על אנשיהם, ואז התחילה התיגרה הגדולה."

עדייראיה מספרים, כי משך דקות ארוכות נראתה רחבת בניין המינהלה כבימת-היאטרון. הערבים שרו שירי-מחאה, והיהודים רקדו לקצב שירי הערבים. ההתר-כתשות החלה, לדיברי הסטודנטים הערביים, ביום, ברגע שבו הופיעו במקום אנשי-הטלוויזיה. "אחד מאנשי-הביטחון של האוניברסיטה, שעד איתה שעה היה ברור לכל שהוא צופה מן הצד ואינו שייך לשום מהנה, לפחות לא בתוקף תפקידו, התנפל על אנשי-הטלוויזיה. הוא התחיל לצעוק: טלוויזיה שמאלנית!" מספר הסטודנט הערבי שהשתתף בהפגנה. "באותו רגע התנפל סטודנט יהודי על אחד הערבים, ובסכין שהיה בידו ניסה להרוג אותו. פיתאום ראיתי מולי את כל המחנה הי-גח"ליסטי מתנפל עלינו. בידו כולם הופיעו אלות ומקלות, והם החלו מכים לכל עבר, ללא אבחנה במי הם פוגעים.

..לא נשב, בחיבוק-ידיים!"

א ריאלה רבדה, יושבת ראש התאחדות דות הסטודנטים הירושלמית, בעצמה תומכת גח"ל, טוענת שיש בעיות עם הסטודנטים הערבים כבר מומן. הריחגעש היה שקט, אימנם, כלפי חוץ, אולם בתוכו

"האבסורד היה שקציני-הביטחון של האוניברסיטה, במקום לנסות להפריד בין הניצים, התחילו שולפים גם הם, מאחד האלמנטים שבסביבה, אלות-גומי שכנראה הוכנו מראש, והתחילו מכים בנו ללא-רחם. אני עצמי ספגתי מכה בראשי. כשניסיתי לברוח מזירת הקרב, פגע בי עצם קשה והשתחתי על הדשא. מישהו נשכב עלי והתחיל להרביץ בי בידיו. האשמה כאילו הכנו אבנים מראש על-מנת לידות אותן ביהודים, מגותכת וחסרת-ישר. ראשית, האם אין די אבנים על הדשא בקמפוס?

מונפת על-ידי מפגיני יהודי לעבר שני מפגינים נוספים, הנאבקים ביניהם על הדשא בקמפוס הירושלמי בגיבת-רם, שם נערכו הפגנות-יהודים הסטודנטיאליות. קציני-הביטחון הלמו אף הם באלותיהם בערבים.